

NIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 31 MAJ

JUNGFURU MARIAS BESÖK
Fest

Läsning

Sef 3:14-18

Jubla, du dotter Sion,
höj glädjeterop, du Israel.
Var glad och fröjda dig av allt hjärta,
du dotter Jerusalem.
Herren har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.
Herren, som bor i dig, är Israels konung,
du behöver ej mer frukta något ont.
På den tiden skall det sägas till Jerusalem:
»Frukta inte, Sion, låt ej modet falla.
Herren, din Gud, bor i dig,
en hjälte som kan frälsa.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.«
Dem som med bedrövelse måste sakna högtiderna,
dem skall jag då församla,
dem som levde skilda från dig,
du som själv bar förödmjukelsens börda.

eller:

Läsning

Rom 12:9-16

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning. Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjåna Herren. Glåd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihårdiga i bönen. Hjälp Guds heliga med vad de behöver, vinnlägg er om gästfrihet. Välsigna dem som förföljer er, välsigna dem och förbanna dem inte. Glåd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter. Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgås med dem som är ringa. Var inte självkloka.

Responsoriepsalm

Jes 12:2-3,4bcd,5-6 (R. 6b)

R. Israels Helige är stor bland er.

Se, Gud är min frälsning,
jag är trygg och fruktar inte,

ty Herren, Herren är min starkhet och min lovsång,
och han blev mig till frälsning. R.

Ni skall ösa vatten med fröjd
ur frälsningens källor.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken,
förkunna att hans namn är högt. R.

Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting.
Må detta bli känt över hela jorden.
Ropa av fröjd och jubla, ni Sions invånare,
ty Israels Helige är stor bland er. R.

Halleluja

Jfr Luk 1:45

V. Salig är du, jungfru Maria, du som trodde,
ty det som Herren har låtit säga dig skall ske.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham

och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

TISDAG DEN 1 JUNI

Läsning

Tob 2:9–14; 3:1

När jag, Tobit, på pingstdagen hade begravt en död och på natten kom hem igen, gick jag ut på gården och lade mig att sova intill gårdsmuren. Eftersom det var hett, hade jag ingenting över huvudet. Men jag visste inte att det höll till sparvar i muren ovanför mig; deras varma spillning fastnade i ögonen på mig, så att det bildades vita hinnor. Jag gick till läkare för att få hjälp, men ju mer de behandlade mig med sina salvor, desto mer försämrades min syn av de vita hinnorna, tills jag blev helt blind. I fyra års tid var jag utan syn, och alla mina landsmän var ledsna för min skull. Ahikar försörjde mig i två år, men sedan måste han resa till Elam.

Vid den tiden hade min hustru Hanna börjat tjäna pengar på att bereda ull och väva, som kvinnor brukar göra, och hon försörjde mig på sina inkomster. Hon fick ullen skickad till sig och vävde mot betalning. Den sjunde dystros skar hon ner en väv och skickade den till beställarna. De betalade henne hela lönen men gav henne dessutom en killing att ta hem. När hon kom hem till mig, började den bräka. Då ropade jag på Hanna och sade: »Var kommer getkräket ifrån? Den är väl inte stulen? Ge tillbaka den till ägarna, vi får inte äta något som är stulet.« Hon svarade att hon hade fått den till skänks utöver lönen, men jag trodde henne inte utan sade åt henne att lämna tillbaka den till ägarna, och jag rodnade av skam över vad hon hade gjort. Då sade hon till mig: »Vad har du fått för all din välgörenhet? Vad har du fått för din rättfärdighet? Nu ser man vad det var värt!«

Jag blev djupt bedrövad och brast ut i suckar och gråt.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 7b–9 (R. jfr 7c)

R. Den rättfärdiges hjärta förtröstar på Herren
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Han fruktar inte för onda budskap,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.
Hans hjärta är fast och behöver inte frukta,
han skall snart få se med lust på sina ovänner. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,

hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus, så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 12:13-17

Vid den tiden skickades några fariseer och herodesanhängare till Jesus, som skulle snärja honom med frågor. De kom och sade till honom: »Mästare, vi vet att du är uppriktig. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen, utan lär oss verkligen Guds väg. Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren? Skall vi eller skall vi inte göra det?« Men han förstod att de hycklade och svarade: »Varför vill ni sätta mig på prov? Ta hit en denar och låt mig se på den.« De räckte fram en, och han frågade: »Vems bild och namn är detta?« – »Kejsarens«, svarade de. Jesus sade: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Då häpnade de över honom.

ONSDAG DEN 2 JUNI

Läsning

Tob 3:1-11b, 16-17a

Jag, Tobit, blev djupt bedrövad och brast ut i suckar och gråt. Jag gick ut på gården och bad under suckar:

Rättfärdig är du, Herre,
alla dina handlingar är rättfärdiga,
i allt vad du gör är du barmhärtig och sannfärdig,
din dom är alltid rättvis.
Tänk nu på mig, Herre, och vänd din blick till mig,
straffa mig inte för mina synder och felsteg,
och inte heller för mina fäders.
De syndade mot dig och lydde inte dina bud;
då priggade du oss åt plundring, fångenskap och död
och gjorde oss till åtlöje, till en visa och ett ordspråk
bland alla de folk som du fördrev oss till.
De många straff du nu låtit drabba mig
är rättvisa domar över mina och mina förfäders synder,
ty vi har inte hållit dina bud
och inte levat svekfritt inför dig.
Gör nu med mig som du vill,
befall att min ande tas ifrån mig,
så att jag får lämna jordens yta och själv bli jord.
Ty det är bättre att dö än att leva
när jag fått höra dessa lögnaktiga skymford

och är fylld av djup bedrövelse.
Herre, befall att jag får lämna detta elände,
låt mig få gå till mitt eviga hem,
och vänd inte bort ditt ansikte från mig, Herre.
Ty det är bättre att dö och slippa skymford
än att leva i så stort elände.

Samma dag inträffade det också att Sara, dotter till Raguel i Ekbatana i Medien, blev skymfad av en av sin fars tjänsteflickor. Hon hade nämligen blivit bortgift sju gånger, men den onde anden Asmodaios hade dödat alla männen, innan de varit tillsammans med henne så som det är bestämt för kvinnorna. Tjänsteflickan sade till henne: »Det är du själv som kväver dina män! Du har redan blivit bortgift med sju män, men ingen av dem har du haft någon glädje av. Varför skall du slå oss bara för att dina män har dött? Ge dig i väg till dem! Måtte vi slippa att någonsin se en son eller en dotter till dig!« Då blev Sara djupt bedrövad och brast i gråt, och hon gick upp på övervåningen i sin fars hus för att hänga sig. Men hon besinnade sig och sade: »Tänk om de skymfar min far och säger till honom: Du hade denna enda kära dotter, och hon blev så olycklig att hon gick och hängde sig. Då blir jag orsak till att min far åldras och dör i sorg. Det är bättre att jag inte hänger mig utan ber till Herren att jag får dö och slipper leva och höra fler skymford.« Hon gick genast fram till fönstret, lyfte sina händer och bad:

Välsignad är du, barmhärtige Gud,
välsignat ditt namn för evigt.

I ett och samma ögonblick nådde bådas böner fram till Guds härlighet, och Rafael sändes ut för att ge dem bot.

Responsoriepsalm

Ps 25:2–5b, 6, 7c–9 (R. 1b)

R. Till dig lyfter jag min själ.

Min Gud, på dig förtröstar jag.

Låt mig inte komma på skam,
låt inte mina fiender få jubla.

Nej, ingen kommer på skam som hoppas på dig,
på skam kommer de som handlar trolöst. R.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.

Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.

Herre, tänk på mig i din nåd,

för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Halleluja

Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Mark 12:18–27

Vid den tiden kom det några saddukeer – de säger att det inte finns någon uppståndelse – och frågade Jesus: »Mästare, Mose lär oss i skriften att *om någon har en bror som dör och lämnar efter sig hustru men inga barn, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern*. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig. Den andre gifte sig med änkan och dog också barnlös, likaså den tredje. Ingen av de sju fick några barn. Till slut dog också kvinnan. När de uppstår på uppståndelsens dag, vems hustru blir hon då? Alla sju hade ju haft henne till hustru.« Jesus svarade: »Är det inte därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt som ni misstar er? När de har uppstått gifter de sig inte och blir inte bortgifta utan är som änglar i himlen. Men vad det beträffar att de döda uppstår, har ni då inte i Moseböckerna läst stället om törnbusken, hur Gud säger till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda utan för levande. Ni tar grundligt miste.«

TORSDAG DEN 3 JUNI

Läsning

Tob 6:10–11; 7:1, 9–17; 8:4–7

När ängeln Rafael hade kommit till Medien och redan närmade sig Ekbatana, sade han: »Tobias, min broder.« – »Ja«, svarade han, och ängeln fortsatte: »I natt skall vi bo hos Raguel. Han är din släkting, och han har en dotter som heter Sara.«

Ängeln förde honom då hem till Raguel, och de fann honom sittande vid dörren till gården. De hälsade först, och han svarade: »Var hjärtligt hälsade, bröder, och varmt välkomna.«

Raguel slaktade en bagge och tog med glädje emot sina gäster. När de hade badat och tvättat sig och slagit sig ner för att äta, sade Tobias till Rafael: »Asarja, min broder, be nu Raguel att ge mig min syster Sara till hustru.« Raguel hörde det och sade till den unge mannen: »Ät och drick och ha trevligt i kväll: det tillkommer ingen annan än dig, broder, att äkta min dotter Sara, och jag har ingen rätt att ge henne åt någon annan man, eftersom du är min närmaste släkting. Men, min pojke, jag måste säga dig sanningen. Jag har gift bort henne sju gånger med bröder till oss, och de dog alla på bröllopsnatten när de kom in till henne. Men ät och drick nu, min pojke, er framtid ligger i Herrens hand.« Tobias svarade: »Jag skall

varken äta eller dricka mer förrän du ger mig ett bindande löfte.« Då sade Raguel: »Nåväl, härmed ger jag henne åt dig enligt bestämmelsen i Moses bok. Det är himlens vilja att hon skall ges åt dig. Ta din syster: från denna stund är du hennes broder och hon din syster, från denna dag tillhör hon dig för alltid. Må himlens herre låta denna natt sluta lyckligt för er, min pojke, må han vara barmhärtig och ge er frid.«

Så kallade han Raguel på sin dotter Sara, och hon kom in till honom. Han tog hennes hand och överlämnade henne åt Tobias med orden: »Ta henne enligt lagen och enligt den bestämmelse i Moses bok som ger henne till hustru åt dig. Må du oskadd kunna behålla henne och föra henne hem till din far. Himlens Gud må låta allt gå lyckligt för er och ge er frid.« Så kallade han på flickans mor och sade till om papper att skriva på, så att han kunde sätta upp ett äktenskapskontrakt, genom vilket han skulle ge henne till hustru åt honom enligt bestämmelsen i Moses lag. Flickans mor hämtade det, och han skrev ut ett kontrakt och satte sitt sigill på det. Därefter började de äta och dricka. Raguel kallade på sin hustru Edna och sade: »Min syster, gör i ordning den andra kammaren och ta med henne dit.« Hon gick och bäddade i kammaren, som han hade sagt, och tog henne med dit. Hon började gråta över henne men torkade tårarna och sade: »Fatta mod, min dotter. Måtte himlens herre ge dig glädje efter all din sorg. Fatta mod, min dotter.«

När de andra hade gått ut ur kammaren och stängt dörren, steg Tobias upp ur sängen och sade till Sara: »Kom, min syster, låt oss anropa vår Herre och be att han förbarmar sig över oss och skyddar oss.« Hon steg upp, och de anropade Gud och bad honom om beskydd. Tobias sade:

»Välsignad är du, våra fäders Gud,
välsignat ditt namn genom alla släktled i evighet.
Må himlarna och hela din skapelse prisa dig.
Du skapade Adam, och till hans hjälp och stöd
skapade du Eva, hans hustru,
och från dem båda kom människosläktet.
Du sade: Det är inte bra att mannen är ensam,
vi skall ge honom en like till hjälp.
Du vet, Herre, att det inte är av otuktigt begär
som jag äktar denna min syster.
Nej, jag ber dig uppriktigt, Herre,
att visa godhet mot mig och henne,
så att vi får åldras tillsammans
och blir välsignade med barn.«

Responsoriepsalm

Ps 128:1–5 (R. jfr 1a)

R. Salig den som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers arbete får du njuta frukten.

Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.

Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar. R.

Halleluja

Ps 119:34

V. Herre, ge mig förstånd,
så vill jag ta din lag i akt och hålla den av allt mitt hjärta.

Evangelium

Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skrifflärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.«

Den skrifflärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

FREDAG DEN 4 JUNI

Läsning

Tob 11:5-17a

Hanna satt och såg bortåt vägen efter sin son. När hon fick syn på honom, ropade hon till hans far: »Här kommer din son, och mannen som reste med honom också!« Innan Tobias gick fram till sin far sade Rafael till honom: »Jag vet att hans ögon skall bli öppnade. Stänk fiskgallan i ögonen på honom, så får läkemedlet de vita hinnorna att skrumpna och flagna av, och din far får synen tillbaka och kan se ljuset.« Hanna rusade upp, slog armarna om sin son och sade: »Nu har jag fått se dig, min pojke, nu kan jag dö.« Och hon brast i gråt.

Tobit reste sig också. Han snubblade men lyckades ta sig ut genom dörren till gården. Tobias gick fram till honom med fiskgallan i handen, blåste på hans ögon, tog tag i honom och sade: »var lugn, far.« Så anbringade han läkemedlet i ögonen på honom. När det började svida, gnuggade fadern med båda händerna bort hinnorna från ögonvrårna, så att han kunde se sin son. Då slog han armarna om honom, brast i gråt och sade: »Jag ser dig, mitt barn! Välsignad är Gud, välsignat hans stora namn och välsignade alla hans heliga änglar. Må hans heliga namn prisas

i all evighet, ty han slog mig men förbarmade sig åter över mig: nu ser jag min son Tobias.«

Sedan gick Tobit in igen och prisade Gud med hög röst i sin glädje. Och Tobias berättade för sin far att hans resa hade gått lyckligt och att han hade hämtat pengarna, och att han dessutom hade äktat Raguels dotter Sara. »Hon är på väg hit«, sade han, »hon är alldeles utanför Ninives port.«

Tobit gick ut till stadsporten för att möta sin svärdotter, och han prisade Gud i sin glädje. Och folket i Ninive häpnade när de såg honom komma gående med långa kliv och i sin fulla styrka, utan att ledas av någon. Inför dem alla lovade Tobit Gud som hade förbarmat sig över honom och öppnat hans ögon. När han mötte sin son Tobias hustru Sara, hälsade han henne med orden: »Välkommen, dotter; välsignad är Gud som har fört dig hit till oss, min dotter. Välsignad är din far och din mor, välsignad är min son Tobias och välsignad är du själv, min dotter.«

Responsoriepsalm

Ps 146:2,7–10 (R. jfr 1)

R. Lova Herren, min själ
eller: Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. R.

Herren skaffar rätt åt de förtryckta,
han ger bröd åt de hungrande.
Herren löser de fångna. R.

Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnedrade,
Herren älskar de rättfärdiga,
Herren bevarar främlingar. R.

De faderlösa och änkor tar han sig an.
men de gudlösa för han på villospår.
Herren är konung för evigt,
din Gud, Sion, från släkte till släkte. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Mark 12:35–37

Vid den tiden då Jesus undervisade i templet, frågade han: »Hur kan de skriftlärdade säga att Messias är Davids son? David har ju själv sagt, genom den helige Ande:

Herren sade till min herre: Sitt på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender under dina fötter. David kallar honom alltså herre; hur kan han då vara Davids son?»

LÖRDAG DEN 5 JUNI

Läsning

Tob 12:1, 5–15, 20

Tobit kallade till sig sin son Tobias och sade: »Min pojke, se till att mannen som följde med dig på resan får sin lön, och ge honom mer än lönen. Och Tobias kallade på honom och sade: »Du får som lön hälften av allt det du kom hit med. Gå i frid!«

Då tog Rafael de båda männen avsides och sade till dem: »Prisa Gud och ge honom äran! Prisa hans storhet, berätta till hans ära för alla som lever om vad han har gjort med er. Det är gott att prisa Gud och lovsjunga hans namn. Förhårliga Guds gärningar, tveka inte att ge honom äran. Kungens hemligheter är det rätt att dölja, men Guds verk skall äras och uppenbaras. Så ära och förhårliga dem då; gör det som är gott så kommer ingenting ont att drabba er. Det finns mer gott i bön och fasta och i den rättfärdiges välgörenhet än i den orättfärdiges rikedom. Det är bättre att ge allmosor än att samla skatter av guld, ty allmosor räddar från döden och renar från alla synder. Den som ger allmosor och handlar rättfärdigt får glädja sig åt ett långt liv, men den som lever i synd och orättfärdighet är sin egen fiende.

Nu vill jag avslöja hela sanningen för er utan att dölja någonting. Jag har redan avslöjat den genom att säga att man skall dölja kungens hemligheter men uppenbara och ära Guds verk. När du och Sara bad era böner, var det jag som bar fram dem till Herrens härlighet och påminde honom om er, och när du begravde de döda, var det på samma sätt. Och när du utan att tveka reste dig från din måltid för att gå och ta hand om den döde, då blev jag sänd till dig för att pröva dig, men Gud sände mig också för att ge bot åt dig och åt Sara, din svärdotter. Jag är Rafael, en av de sju änglar som står beredda hos Herren och har företrädde hos honom i hans härlighet. Res er upp från marken och tacka Gud. Nu stiger jag upp till honom som har sänt mig. Skriv ner allt detta som har skett med er.«

Responsoriepsalm

Tob 13:2, 4, 6–8 (R. 1b)

R. Välsignad är Gud som lever i evighet.

Herren slår men förbarmar sig också,
han för oss till dödsriket längst ner i jorden,
han för oss också upp ur förintelsen.
Ingen kan undfly hans hand. R.

Se vad han har gjort för er
och tacka honom med hög röst,
prisa rättfärdighetens herre
och lovsjung evighetens konung. R.

Jag tackar honom i min fångenskaps land,
jag visar det syndiga folket hans kraft och storhet. R.

Vänd om, ni syndare, lev rättfärdigt inför honom
– kanske skall han visa er kärlek och barmhärtighet. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 12:38–44

Vid den tiden sade Jesus till folket i sin undervisning: »Se upp med de skriftlärd, som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torget och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästabuden. De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

KRISTI KROPPS OCH BLODS HÖGTID DEN 6 JUNI

Högtid

Första läsningen

2 Mos 24:3–8

Mose kom och underrättade folket om vad Herren hade sagt och om alla hans stadgar. Alla svarade med en mun: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra.« Sedan skrev Mose ner allt vad Herren hade sagt. Tidigt nästa morgon byggde Mose ett altare nedanför berget och reste tolv stenstoder för Israels tolv stammar. Därefter gav han några unga israeliter i uppdrag att offra brännoffer och slakta tjurar som gemenskapsoffer åt Herren. Mose tog hälften av blodet och hällde i skålar och hälften stänkte han på altaret. Så tog han förbundsakten och läste upp den för folket. De sade: »Vi vill göra allt vad Herren har sagt och lyda honom.« Mose tog blodet, stänkte det på folket och sade: »Med detta blod bekräftas det förbund som Herren har slutit med er på grundval av alla dessa befallningar.«

Responsoriepsalm

Ps 116:12–13, 15–18 (R. 13)

*När psalmen sjungs så används texten i **Cecilia 675**. När den läses används följande text:*

R. Jag lyfter räddningens bägare och åkallar Herren.

Hur skall jag återgälda Herren

alla hans välgärningar mot mig?
Jag lyfter räddningens bågare
och åkallar Herren. R.

De trognas liv
är dyrbart i Herrens ögon.
Herre, jag är din tjänare,
bara din tjänare, din tjänarinnas son,
du har lossat mina bojor. R.

Jag vill frambära tackoffer åt dig,
jag vill åkalla Herren.
Jag vill infria mina löften till Herren
inför hela hans folk. R.

Andra läsningen

Heb 9:11-15

Kristus har trätt fram som överstepräst för det goda som skall komma. Han har gått genom det större och fullkomligare tält som inte är gjort av människohand, det vill säga inte tillhör denna världen. Och med sitt eget blod, inte med blod av bockar och kalvar, har han en gång för alla trätt in i helgedomen och vunnit befrielse åt oss för evigt. Om nu blod av bockar och tjurar och stänk av askan från en kviga helgar de orena så att de blir rena i yttre mening, hur mycket mer måste då inte blodet från Kristus, som i kraft av evig ande har framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud, rena våra samveten från döda gärningar så att vi kan tjäna den levande Guden.

Därför är det ett nytt förbund som Kristus förmedlar, för att de kallade skall få det utlovade eviga arvet, sedan han dött för att befria dem från överträdelserna under det förra förbundet.

Efter andra läsningen kan man sjunga sekvensen *Änglabrödet skänks åt världen* (Cecilia 346).

Halleluja

Joh 6:51

V. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium

Mark 14:12-16, 22-26

Första dagen av det osyrade brödets högtid, när påsklammen slaktades, frågade lärjungarna: »Vart vill du att vi skall gå för att ordna påskmåltiden åt dig?» Då skickade han i väg två av dem och sade åt dem: »Gå in till staden. Där möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom, och där han går in skall ni säga till den som äger huset: Mästaren frågar: Var är salen där jag kan äta påskmåltiden med mina lärjungar? Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som redan står

färdigt. Där skall ni ordna för oss.« Lärjungarna gav sig i väg, och när de kom in i staden fann de att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

Medan de åt tog han ett bröd, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem och sade: »Ta detta, det är min kropp.« Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den. Han sade: »Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många. Sannerligen, aldrig mer skall jag dricka av det vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet i Guds rike.« När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget.